

Advokat Jan Tennøe
Grindbakken 58, 0764 Oslo
mailadresse som bes benyttet: jantenneo@gmail.com

Peymeinade 31.mars 2014

Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker
med bud

Torgersensaken - utlevering av bevis som kommisjonen har i sin besittelse

Som kommisjonen vil være klar over, vurderte Den rettsmedisinske kommisjon (DRK) to av de tre tekniske bevisene som ledet til domfellelse av Fredrik Fasting Torgersen i 1958. I sakens anledning hadde lederen for DRK, Bjørnar Olaisen, så vidt jeg vet, minst to møter med kommisjonen i 2004. I det første møtet deltok også representanter for Torgersen. I det siste møtet som skal ha hatt en varighet på ca 4 timer, ble det ikke gitt mulighet for Torgersens representanter å være til stede. Hva som ble forklart i løpet av disse 4 timene, er derfor ukjent for Torgersen og hans representanter.

Det er blitt opplyst fra kommisjonens side at dette møtet på 4 timer ble tatt opp på lydbånd. Torgersen har tidligere bedt om å bli tilstillet kopi av dette lydbåndet, men det er blitt avslått av kommisjonen. Så vidt jeg forstår har kommisjonen henvist til straffeprosesslovens § 398, femte ledd annen setning som grunnlag for sitt avslag.

Vilkåret for å anvende denne bestemmelsen for å avslå anmodningen, er at det gjelder et dokument som kommisjonen selv har utarbeidet for sin interne saksforberedelse. For meg er det rimelig klart at den informasjon som en helt utenforstående person som Olaisen ga til kommisjonen om de tekniske bevisene og om disse ble vurdert uriktig eller uforsvarlig, ikke kan betraktes som intern for kommisjonen. I stedet dreier det seg om faktiske omstendigheter som må behandles som sakens øvrige faktiske omstendigheter som har betydning for avgjørelsen. Partene skal informeres om slike omstendigheter, og det er kommisjonen som av eget tiltak skal gjøre dette, jf strpl § 398, tredje ledd.

Likeledes kan lydbåndet hvorav informasjonen fremgår ikke betraktes som et dokument utarbeidet av kommisjonen. Lydbåndet er heller ikke "utarbeidet", det er bare en teknisk gjengivelse av noe som ble sagt i et møte. Det er også rimelig klart at faktiske opplysninger om de tre bevisene og holdbarheten av dem, dersom slike finnes i dette lydbåndopptaket, ikke kan betraktes som interne for kommisjonen. Like klart er det at slike opplysninger ikke kan holdes tilbake under påskudd av at det dreier seg om noe som angår saksforberedelsen.

Nytt siden sist er at det norske rettsvesenet har avgradert det som ble betraktet som hemmelig i Treholts sak, og at han og hans hjelpere, og dessuten våre media, har fått tilgang til de 175 timene med lydbåndopptak fra denne delen av prosessen. Jeg antar uten videre at kommisjonen vil legge seg på

samme linje dersom det ikke gjelder opplysninger som på grunn av disses særlige art skal holdes hemmelige. I så måte antar jeg at samtalen som Olaisen hadde med kommisjonen ikke inneholder opplysninger som det er særlig grunn til å holde tilbake.

Jeg ser ikke bort fra at de fire timene med lydbåndopptak muligens ikke inneholder noe av interesse for spørsmålet om gjenopptakelse burde blitt innvilget. Men dette ønsker vi på Torgersens side selv å bringe på det rene. I denne sammenheng nevner jeg at Høyesterett i Rt 2005 side 1137 knesatte det prinsipp at det er tiltalte og hans forsvarer som har retten til å vurdere hva som er relevant for saken. Bevis kan derfor ikke holdes tilbake fra forsvareren med den begrunnelse at "man" har den oppfatning at det ikke har betydning.

I tillegg nevner jeg at prinsippet om mer-offentlighet har grepet mer om seg de senere årene. Spredningen av lydbåndene med 175 timers opptak av Treholtsaken viser det. Jeg har vanskelig for å se at kommisjonen som er oppnevnt for bedre å ivareta hensynet til en straffedømt person enn domstolene gjorde, skal legge seg på en mer restriktiv linje.

På Torgersens side har vi nå startet arbeidet med å utarbeide en tredje begjæring om gjenopptakelse til kommisjonen. Det er til dette arbeidet vi nå ønsker å bringe på det rene om lydbåndene inneholder opplysninger som kan kaste lys over skyldspørsmålet og ytterligere avklare at dette ble avgjort feil.

Fordi jeg selv oppholder meg i Frankrike, sendes denne anmodning pr mail og undertegnes av Fredrik Fasting Torgersen selv for å spare tid. Anmodningen er skrevet av meg, Jan Tennøe. Når lydbåndene er klare for overlevering, bes jeg varslet pr mail, hvoretter jeg vil besørge at de avhentes hos kommisjonen.

For Jan Tennøe

Fredrik Fasting Torgersen